

'Het liefst kom ik nooit meer terug'

Ze kwam ermee in aanraking via internet, ging vorig jaar een maand kijken en verloor er zo ongeveer tachtig keer haar hart. Over een paar weken installeert de Groningse Ria Fennema zich er als directeur, want ze kan de tachtig wezen van *Spirit of Faith*, vlakbij Nairobi, toch niet in de steek laten? "Het liefst kom ik nooit meer terug."

Van onze verslaggeefster
ANSJE MONKHOST

Groningen - Eigenlijk was Ria Fennema van plan zich pas over een jaar of zo voor langere tijd in Kenia te vestigen. Net als vorig jaar was het de bedoeling van de onderwijzeres dit jaar weer een aantal weken vrijwilligerswerk te doen in het weeshuis *Spirit of Faith*, dat even buiten de hoofdstad Nairobi ligt. De docente technologische vorming, zeg maar warenkennis, kwam vorig jaar met het weeshuis in aanraking via internet.

Het weeshuis wordt gesponsord door de stichting Weeskinderen, een organisatie die bestaat uit (ex-)werknemers van de KLM. Maar haar plannen kwamen in een stroomversnelling, toen ze een paar weken geleden het verontrustende bericht ontving van de huidige directeur, dat hij van plan was 23 juli terug te keren naar zijn geboorteland, Amerika en of Ria niet wilde overwegen zijn taak over te nemen. Willen wel, maar hoe financieel je zo iets? Dat is dan ook haar grootste probleem op dit moment. Haar baan opgezegd, geen inkomen meer en toch als vrijwilliger een weeshuis met tachtig kinderen draaiende houden, geen geringe opgave, maar ze gaat. Hoe dan ook. "Ik kan die kinderen toch niet in de steek laten?"

Het was liefde op het eerste gezicht vorig jaar. "Toen ik daar was, voelde ik: 'hier hoor ik thuis'. De kinderen, Afrika, Dick West, de Amerikaan, die al achttien jaar leiding geeft aan het weeshuis en nu om gezondheidsredenen - hij loopt tegen de zeventig - teruggaat, waren voor haar aanleiding zich bij terugkeer in Neder-

land verder in te zetten voor het weeshuis annex schoolje.

Ze zamelde succesvol kleding in, gaf lezingen met in haar achterhoofd zich uiteindelijk voorgoed in Kenia te vestigen en er voor te zorgen dat het weeshuis een onafhankelijke instelling zou worden, die zichzelf zou kunnen bedruipen.

Zover is het nog niet, maar een eerste aanzet is er wel. Zo kwam er vorig jaar een stenen schoolgebouwtje, als aanvulling op de houten lokalen. "Een van de manieren om geld binnen te krijgen is kinderen van buiten het weeshuis onderwijs aan te bieden, waarvoor hun ouders schoolgeld gaan betalen. Voor de paar gammele houten lokalen kunnen we echt geen schoolgeld vragen, voor onderwijs in een stenen school wel. Het is een van de manieren, om het weeshuis draaiende te houden en dat is hard nodig in een land als Kenia dat wordt geteisterd door corruptie, aids, armoede en droogte."

Hoewel ze min of meer staat te trappelen, zijn er toch ook wel een paar zaken die haar uiterst onrustig maken. Want af-

gezien van de financiën, staan Ria Fennema nog wel een enkele problemen te wachten. Woonde ze vorig jaar op het terrein van het weeshuis zelf, daar permanent wonen heeft ze geen zin in. "Dan gaan al heel vroeg 's morgens die kleine knuisjes op je deur met de roep *waky, waky*, want wakker worden moet je en onmiddellijk met ze spelen ook." Toch zal ze de eerste tijd weinig kunnen uitslapen, want onderdak heeft ze nog niet. Het huis van de scheidende directeur vindt ze te groot. "Daar zou ik me alleen maar eenzaam voelen".

Alleen in Kenia betekent overigens niet alleen maar eenzaam, maar ook onveilig. 's Avonds na zes uur is het in haar ogen absoluut niet raadzaam om als vrouw alleen de straat op te gaan. "Afgezien van de vrijwilligers, die altijd welkom zijn en de tien honden die het weeshuis rijk is, zou een man van twee meter lang en twee meter breed heel welkom zijn". Misschien toch maar even weer internet op?

Zie voor meer info:
ria.fennema@12move.nl

De nieuwe directeur van weeshuis *Spirit of Faith* onderwijzeres Ria Fennema, met een paar van 'haar' kinderen tijdens het eerste bezoek dat de Groningse bracht aan Kenia.